

Skatteministeriet

Notat

17. januar 2018
J.nr. 2017-7997

Kontor:
International Koordinering

Initialer:
KS, KLH, HW

Notat til Folketingets Europaudvalg, Skatteudvalg og Transport, Bygnings- og Boligudvalg om intervention i EU-Domstolens sag C-591/17, Republikken Østrig mod Forbundsrepublikken Tyskland

1. Indledning

Republikken Østrig har d. 12. oktober 2017 anlagt sag ved Domstolen mod Forbundsrepublikken Tyskland vedrørende den tyske vejafgift for person- og varebiler, der er planlagt indført pr. 1. januar 2019. Stævningen er offentliggjort i EU-Tidende C 402 den 27. november 2017.

Østrigs overordnede synspunkt er, at den planlagte vejafgift tidsmæssigt og indholdsmæssigt hænger så uløseligt sammen med planlagte afgiftslempelser specifikt for tyske bilister, at foranstaltningerne samlet set er diskriminerende og strider mod varernes og tjenesteydelseernes frie bevægelighed samt artikel 92 i TEUF.

2. Sagens faktiske omstændigheder og juridiske problemstilling

Det centrale spørgsmål i sagen er, om Tyskland vil tilsidesætte sine forpligtelser i henhold til artikel 18 TEUF, 34 TEUF, 56 TEUF og 92 TEUF ved at indføre afgift på personbiler og ved (reelt) at fastsætte en samtidig undtagelse for ejere af køretøjer, der er indregistreret i Tyskland.

Den tyske infrastrukturlov vil pr. 1. januar 2019 forpligte alle brugere af det tyske motorvejsnet til at betale en afgift for anvendelse af infrastrukturen, der er inddelt i trin efter køretøjets udledningsklassificering. Vejbrugere, der er hjemmehørende i Tyskland, får en godtgørelse i form af et nedslag i ejerafgiften, og denne godtgørelse svarer som minimum til det samme beløb som vejafgiften.

Tyskland planlagde oprindeligt en 1:1 kompensation for tyske bilister, dvs. at de skulle kompenseres for præcist det samme beløb, som de skulle betale i vejafgift i medfør af infrastrukturloven. Kommissionen fandt denne oprindelige ordning diskriminerende, da vejafgiften måtte anses for målrettet udenlandske køretøjer, og Kommissionen indledte derfor en traktatkrænkelssag mod Tyskland.

På denne baggrund har Tyskland tilpasset forslaget om vejafgiften og kompensationsordningen. Ændringen indebærer, at kompensationen til tyske bilister ikke længere er præcist 1:1, bl.a. fordi der nu differentieres efter bilernes miljøpåvirkning. Kommissionen har på den baggrund tilkendegivet, at Kommissionen herefter anser den planlagte ordning for at være i overensstemmelse med EU-retten.

Østrig er af den opfattelse, at de to foranstaltninger tidsmæssigt og indholdsmæssigt hænger uløseligt sammen, hvilket medfører, at det fortsat i realiteten kun er udenlandske brugere af vejene, der belastes af afgiften for anvendelsen af infrastrukturen. De to foranstaltninger skal derfor ifølge Østrig bedømmes samlet i forhold til EU-retten, og de medfører på denne baggrund en indirekte forskelsbehandling på grund af nationalitet, der strider mod artikel 18 TEUF.

Ifølge Østrig indebærer foranstaltningerne desuden en tilsidesættelse af den frie bevægelighed for varer (artikel 34 TEUF) og den frie udveksling af tjenesteydelser (artikel 56 TEUF), da vejafgiften vil blive pålagt grænseoverskridende levering af varer med små køretøjer med en totalvægt på under 3,5 ton og ikke-hjemmehørendes levering af tjenesteydelser.

Endvidere er Østrig af den opfattelse, at foranstaltningerne også tilsidesætter artikel 92 TEUF i de tilfælde, hvor vejafgiften pålægges kommercielle bustransporter eller varetransporter med motorkøretøjer under 3,5 ton.

3. Regeringens interesse i sagen

Det fremgår af aftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti fra september 2017 om ”Omlægning af bilafgifterne”, at der skal etableres en ny periodebaseret vejafgift for person- og varebiler i lighed med lignende ordninger i andre lande, herunder den planlagte tyske vejafgift for person- og varebiler, og at regeringen vil udarbejde et konkret oplæg til en ny ordning.

Da retssagen vil kunne få betydning for indførelsen af en dansk vejafgift, har regeringen en interesse i at intervenere i sagen. Det er regeringens opfattelse, at EU-retten ikke er til hinder for indførelsen af denne form for vejafgifter, heller ikke selv om der samtidig indføres visse lempelser af indenlandske afgifter.